

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1516/0075 van 6 oktober 2015
in de zaak 1213/0317/SA/2/0298

In zake: de heer **Jacques DE VOS**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Patricia SCHEIRLYNCK
kantoor houdende te 8630 Veurne, Statiestraat 6
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **WEST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
de heer Pieter DEWULF

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:* de nv **CIBUS**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Pieter-Jan DEFOORT en Sofie RODTS
kantoor houdende te 8020 Oostkamp, Hertsbergestraat 4
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 21 januari 2013, strekt tot de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 29 november 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Poperinge van 13 juli 2012 ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partij onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het uitbreiden van een bestaand para-agrarisch bedrijf door middel van het aanbouwen van een loods.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te 8970 Poperinge, Abeelseweg zn en met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie I, nummer 0003E.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

Met het arrest van 18 juni 2013 met nummer S/2013/0164 heeft de Raad de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen en werd de behandeling van de vordering tot vernietiging toegewezen aan de tweede kamer.

Het schorsingsarrest van 18 juni 2013 met nummer S/2013/0164 is aan de verzoekende partij betekend met een aangetekende brief van 27 juni 2013.

De verzoekende partij heeft met een aangetekende brief van 12 juli 2013 tijdig een verzoek tot voortzetting van de procedure ingediend.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd in het samenhangend dossier met rolnummer 1213/0337/SA/2/0317. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

2.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 11 februari 2014, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Patricia SCHEIRLINCK die verschijnt voor de verzoekende partij, de heer Pieter DEWULF die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Sofie RODTS die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO en van het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De nv CIBUS verzoekt met een aangetekende brief van 28 maart 2013 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 29 april 2013 de tussenkomende partij toegelaten om in de debatten tussen te komen. De tussenkomende partij is de rechtsopvolger van de aanvrager van de vergunning.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.

IV. FEITEN

1.

Op 17 september 2010 vraagt de rechtsvoorganger van de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning voor de uitbreiding van een bestaande loods met een silohall en bijhorende loods. Het college van burgemeester en schepenen van de stad Poperinge liet na tijdig een beslissing te nemen. Op 19 mei 2011 weigert de verwerende partij de gevraagde vergunning in graad van administratief beroep. De bestaande loods werd reeds vergund in 2006.

2.

Op 4 april 2012 (datum van de verklaring van volledigheid) dient de rechtsvoorganger van de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Poperinge een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het uitbreiden van een para-agrarisch bedrijf dmv aanbouwen van loods”*.

Uit de beschrijvende nota blijkt dat de vorige aangevraagde silohall volledig komt te vervallen en dat nu enkel het aanbouwen van een loods wordt gevraagd die bestemd is voor het lossen, stockeren en bewaren van granen die afkomstig zijn van te lande en uit eigen streek. In de beschrijvende nota wordt gesteld dat deze aanbouw nodig is omdat de bestaande loods te klein is geworden.

3.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 augustus 1979 vastgestelde gewestplan ‘leper-Poperinge’ gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Het perceel is ten tijde van de aanvraag niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 13 april 2012 tot en met 12 mei 2012, worden acht bezwaarschriften ingediend waaronder één door de verzoekende partij.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling, brengt op 4 mei 2012 volgend voorwaardelijk gunstig advies uit:

“ ...

De aanvrager verduidelijkt dat het de bedoeling is om op termijn de graanverwerking naar het industrieterrein over te brengen. Om de actuele nood aan opslagruimte op te vangen wenst men echter de bestaande loods op korte termijn uit te breiden. OP het 3PO werd vanuit de afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling duidelijk gesteld dat de aanvrager een overzichtsjijst van de leveranciers van de granen bij het dossier moest voegen, zodat kon ingeschat worden of het hier wel degelijk om een para-agrarisch bedrijf gaat, met een duidelijke link naar de lokale landbouw toe. Deze lijst is echter niet terug te vinden in voorliggend dossier.

... ”

De afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling geeft bijgevolg een gunstig advies voor deze aanvraag. Als voorwaarde wordt wel gesteld dat er steeds een duidelijke link moet blijven bestaan tussen het bedrijf en de lokale landbouwers. Het is aan de aanvrager om aan te tonen dat deze link effectief bestaat.

... ”

De provinciale technische dienst – dienst waterlopen brengt op 30 april 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Poperinge verleent op 25 mei 2012 een gunstig advies.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar wordt om advies gevraagd, doch stelt in een e-mailbericht van 12 juli 2012 voor om aan de adviesvereiste voorbij te gaan.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Poperinge verleent op 13 juli 2012 onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning aan de rechtsvoorganger van de tussenkomende partij en motiveert zijn beslissing als volgt:

“ ...

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

Het perceel is gelegen binnen het Landschappelijk waardevol agrarisch gebied van het gewestplan ‘leper-Poperinge’ goedgekeurd bij K.B. van 14 augustus 1979.

Het perceel is niet gelegen binnen het gebied van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg.

Het perceel is niet gelegen binnen het gebied van een goedgekeurde niet-vervallen verkaveling.

(...)

*Het college van burgemeester en schepenen geeft de vergunning af aan de aanvrager tot **uitbreiden van bestaand para-agrarisch bedrijf d.m.v. aanbouwen van loods**, die ertoe verplicht is het college van burgemeester en schepenen per aangetekende brief op de hoogte te brengen van het begin van de handelingen waarvoor de vergunning is verleend, ten minste acht dagen voor de aanvatting van die handelingen.*

De vergunning wordt afgegeven onder de volgende voorwaarden:

- nauwkeurig de inplanting volgen zoals op het goedgekeurde bouwplan is aangeduid;*
- uitvoering en gebruik van materialen zoals op het goedgekeurde plan is aangeduid;*
- geen andere werken uitvoeren dan deze toegelaten volgens het goedgekeurde bouwplan;*
- alle schade aan aanpalende percelen ontstaan n.a.v. de bouwwerken dienen in hun oorspronkelijke toestand te worden hersteld;*
- naar aanleiding van de bouwwerken mogen bestaande erfdienstbaarheden (bijvoorbeeld lichten en zichten, overgang afloop afvalwater, gebruik gemeenschappelijke steenput, ...) niet worden teniet gedaan en moeten bij beschadiging in hun oorspronkelijke functie worden hersteld, onder voorbehoud van nieuwe geschreven en geregistreerde overeenkomsten tussen de partijen;*
- de bouwheer alsmede de aannemer van de werken zijn solidair aansprakelijk voor alle schade veroorzaakt aan de openbare weg (o.a. wegenis, duikers, grachten, nutsleidingen, ...) voorkomende door het transport van vrachtwagens en materieel, naar en van de werf, alsook bij de uitvoering van de werkzaamheden;*
- voorafgaandelijk aan het beginnen met de werkzaamheden dient in samenwerking tussen de bouwheer en de aannemer van de werken een beschrijvende ‘Staat met de toestand’ van de openbare weg en het voetpad, aangevuld met een fotoreeks, voorzien van akkoord en handtekening van beiden, bij het college van burgemeester en schepenen ingediend te worden. Tevens dient een verkeerscirculatieplan met aanduiding*

van de vereiste verkeerssignalisatie, in overleg met de lokale politie, bij het college van burgemeester en schepenen voorgelegd te worden;

- eenzelfde 'Staat van de toestand' van de openbare weg dient na het voltooien van de werken, voorzien van akkoord en handtekening van beiden, te worden ingediend; de aldus vastgestelde schade is volledig ten laste (in wederzijdse solidariteit) van de bouwheer en aannemer van de werken. Indien de bouwheer besliste hieraan voorbij te gaan, dan wordt geacht het openbaar domein zich ter hoogte van de bouwkael op het ogenblik van de aanvang der werken in goede staat te bevinden. Eventuele herstellingswerken vallen dan integraal ten laste van de bouwheer.

- het besluit van de Vlaamse Regering van 1 oktober 2004 houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater, dient stipt te worden toegepast;

- de gemeentelijke bouwverordening betreffende de lozing van huishoudelijk afvalwater, de verplichte aansluiting op de openbare riolering en de afkoppeling van hemelwater afkomstig van particuliere woning van 30 januari 2003, zoals gewijzigd op 5 juni 2003 en 18 augustus 2005, stipt na te leven;

- de oppervlaktewaterafvoer dient ten allen tijde op eigen terrein te gebeuren teneinde wateroverlast voor de belendende percelen te voorkomen;

- voor een inrichting waarvoor overeenkomstig VLAREM een milieuvergunning is vereist of de die onderworpen is aan de meldingsplicht, wordt onderhavige bouwvergunning geschorst zolang de milieuvergunning niet definitief is verleend of de melding niet is gebeurd;

- een stedenbouwkundige vergunning moet bekomen worden voor alle functiewijzigingen aan onderhavig goedgekeurd gebouw/constructie of werk conform artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 april 2000. Hieraan geen gevolg geven kan aanleiding geven tot vaststellen van een bouwmisdrif;

- conform artikel 8 van het KLIP-decreet is elke persoon die op het grondgebied van het Vlaamse Gewest grondwerken zal uitvoeren, verplicht om ten vroegste veertig werkdagen op voorhand en uiterlijk twintig werkdagen voor de aanvang van de grondwerken via het KLIP een planaanvraag in te dienen. Deze verplichting geldt niet in geval van overmacht en voor grondwerken die manueel worden uitgevoerd. De verplichting geldt tevens niet indien het grondwerken betreft op grond die eigendom is of in beheer is van de persoon die de grondwerken zal uitvoeren en indien die persoon weet dat er sinds de voorafgaande planaanvraag aan de aanwezigheid en de ligging van de kabels en leidingen niets is veranderd;

- in uitvoering van het decreet van 30 juni 1993 houdende bescherming van het archeologisch patrimonium moeten alle archeologische vondsten binnen de drie dagen gemeld worden aan ARCHEO⁷, de Intergemeentelijke Archeologische Dienst voor de Zuidelijke Westhoek, Sint-Laurentiusplein 1 te 8950 Heuvelland (Kemmel) (...), welke in deze optreedt als contactpunt voor de bevoegde Vlaamse administratie.

- mits het totaal bedrijfsbeplantingsplan opgemaakt door de provinciale landschapsarchitecte uit te voeren in de aanplantperiode volgend op de voltooiing van onderhavige ruwbouwwerken en in de toekomst ongewijzigd in stand te houden door eventuele uitval opnieuw te compenseren. Het niet aanplanten of niet zorgen voor behoud van dit scherm zal als een bouwmisdrif worden beschouwd waarvoor de sancties in de wet zullen toegepast worden. Bouwcontrole volgt

- de gestelde voorwaarden vermeld in de verleende adviezen stipt worden nageleefd en de nodige maatregelen te treffen teneinde wateroverlast op alle aangrenzende percelen te vermijden. De aanvullingen met teelaarde zijn lokaal en volgens de situering vermeld op het ingediende bouwplan. Er kan geen wateroverlast geduld worden op de aanpalende percelen;

- overtollige grondaarde wordt bij voorkeur van het bouwka­vel verwijderd en afgevoerd naar een daartoe bestemde stortplaats;
 - het aan te leggen grondniveau van de kavel dient ter hoogte van de perceelgrens over een breedte van minstens 50 cm aan te sluiten op het niveau van de buurkavel. Elke reliëfwijziging gebeurt in onderling overleg met de aanpalende eigenaars. Teneinde wateroverlast te voorkomen, is de hoger gelegen eigenaar verplicht een drainage langs de perceelsgrens op zijn eigendom aan te leggen;
 - dat de gestelde voorschriften vernoemd in het bodemsaneringsdecreet stipt gerespecteerd worden;
 - de goede waterhuishouding mag in geen geval in het gedrang gebracht worden; dat de bouwwerken dienen te worden uitgevoerd conform de door de bouwheer ondertekende aanstip­lijst met betrekking tot de voornoemde gewestelijke stedenbouwkundige verordening van 1 oktober 2004;
- De voorwaarden (...) van het Departement Landbouw en Visserij na te leven.*
De voorwaarden (...) van het Provinciale Technische Dienst der Waterlopen na te leven.
De voorwaarden (...) van de Brandweer na te leven.

Aan de vergunning worden volgende lasten verbonden:
Er zijn geen lasten verbonden.
 ...”

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 28 augustus 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 26 oktober 2012 om dit beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

“ ...

3C BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Art. 1.1.4 VCRO stelt dat de ruimtelijke ordening gericht is op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling waarbij de ruimte beheerd wordt ten behoeve van de huidige generatie, zonder de behoeften van de toekomstige generaties in het gedrang te brengen.

Uit zowel de beroepschriften als uit de ‘weerlegging van de misopvattingen van de bure­n’ opgemaakt door de aanvrager blijkt dat de nv Lieven Capoen beslist heeft om de krachten te bundelen vanaf 1 juli 2012. Alle activiteiten van Delva nv, D2000 nv, Pauweleyn nv en Lieven Capoen nv worden gebundeld in een nieuwe entiteit onder de naam Cibus. Bovendien is er een vestigingsaanvraag ingediend voor een nieuwe productie-eenheid op een industrieterrein. Er werd een vraag gestuurd naar de WVI voor vestiging op Sappenleen II in Poperinge of op Ieper Pilkem.

...

De vraag moet gesteld worden waarom nu nog een grote nieuwe loods op deze plaats moet ingeplant worden (landschappelijk waardevol agrarisch gebied grenzend aan woongebied met landelijk karakter) als de activiteiten toch zullen verhuizen naar een industriegebied. Het is niet aangewezen om dergelijke grote uitbreiding op deze plaats toe te laten als de activiteiten van het nabijgelegen veevoederbedrijf zullen geherlokaliseerd worden. Het agrarisch gebied mag bezwaarlijk een instrument van speculatie worden. Het is evenmin aangewezen om de veevoederactiviteiten op 2 plaatsen uit te oefenen. Het bestaande veevoederbedrijf ligt in woongebied met landelijk karakter wat niet evident is met de mogelijke veiligheidsproblemen door stofexplosies bij dergelijke bedrijven. Eens de gevraagde uitbreiding met de loods gerealiseerd is, zal

deze niet uit het landschap verdwijnen als de activiteiten geherlokaliseerd worden. Het wedden op 2 paarden kan niet gekaderd worden in het streven naar een duurzame ruimtelijke ontwikkeling. Het betreft een bijkomende loods met een zeer grote oppervlakte en een zeer groot volume.

In de beschrijvende nota wordt aangegeven dat de loods noodzakelijk is omdat een loods die vroeger bijgehuurd werd nu niet meer kan gehuurd worden. Ook wordt gesteld dat opslag bij de toeleverende landbouwbedrijven zelf niet evident is en aanleiding zou kunnen geven tot kwaliteitsvermindering.

Er kan niet ontkend worden dat de aanvraag tegemoet komt aan een aantal weigeringsgronden uit de vorige aanvraag. Zo is er geen sillihall meer van 25 m hoog en geen circulatieruimte meer palend aan de woonzone.

Toch blijft de uitbreiding omvangrijk in oppervlakte en volume (zelfs groter dan vorige aanvraag) en heeft de uitbreiding van de loods samen met de bestaande loods een lengte van meer dan 100 m. Dergelijke omvangrijke gebouwen met een industriële vormgeving zijn moeilijk integreerbaar in deze omgeving. Hierbij kan nog aangevuld worden dat het perceel grenst aan de Vleterbeek en bijgevolg in het valleigebied ligt van de Vleterbeek. Deze zone is aangeduid als ankerplaats wat op zich weinig juridische waarde heeft maar wat wel betekent dat de omgeving structureel weinig is aangetast.

Op vandaag moet geconcludeerd worden dat het ingaat tegen de principes van een duurzaam ruimtegebruik om op deze plaats een grote loods te vergunnen als aanvrager van plan is om zijn activiteiten te herlokalisieren. Dergelijke aanvraag is niet verenigbaar met de principes van een goede ruimtelijke ordening die gericht zijn op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling.

Er wordt dan ook niet dieper ingegaan op andere elementen uit de beroepschriften zoals de vrees voor alle soorten van hinder, vrees voor schaalvergroting van het veevoederbedrijf, het gebouw dat te hoog is, de bebouwde oppervlakte die te groot is en het groenscherm dat de hinder niet kan beperken.

3D CONCLUSIE EN VOORSTEL

De plaats van de aanvraag is gelegen in de Abeelseweg, ten zuidwesten van de woonkern van Poperinge. Op het perceel van de aanvraag bevindt zich een grote loods met een totale hoogte van 11 m. Het veevoederbedrijf van aanvrager is gevestigd even verderop in de Abeelseweg 144 (op de hoek met de Boescheepseweg).

Het ontwerp voorziet in het uitbreiden van de bestaande loods met een bijkomende loods als uitbreiding van een para-agrarisch bedrijf. De loods sluit qua gabariet ongeveer aan bij de reeds gebouwde loods. De loods is 65 m lang en 36 m breed. De kroonlijsthoogte bedraagt ca. 6,7 m en de nokhoogte 10,7 m. De uitbreiding heeft een oppervlakte van 2340 m² en een volume van 24103 m³.

De aanvraag dient getoetst te worden aan de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan. De activiteiten in de bijkomende loods zouden beperkt blijven tot het centraal stockeren van het graan en geen aanleiding geven tot het verhogen van de veevoederproductie, zo wordt aangegeven in de verweernota van de aanvrager. Het opslaan van landbouwproducten zou kunnen aanzien worden als een para-agrarische activiteit.

Naast de bestemming van agrarisch gebied is er nog de meer specifieke aanduiding van landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Landschappelijk waardevolle agrarische

gebieden zijn gebieden waarvoor bepaalde beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen. Enkel handelingen en werken die de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen mogen in deze gebieden uitgevoerd worden.

Gezien hier zeer omvangrijke volumes opgetrokken worden, niet enkel in grondoppervlakte maar ook in hoogte, moet onderzocht worden of deze inpasbaar zijn in deze omgeving en de schoonheidswaarde niet aantasten.

Gezien de recente ontwikkelingen binnen het bedrijf (fusie groep Delva en Lieven Capoen nv) dient huidige aanvraag onder meer qua lokatie in vraag gesteld te worden.

Uit zowel de beroepschriften als uit de 'weerlegging van de misopvattingen van de buren' opgemaakt door aanvrager blijkt dat de nv Lieven Capoen heeft beslist om de krachten te bundelen (vanaf 1 juli 2012). Alle activiteiten van Delva nv, D2000 nv, Pauwelyn nv en Lieven Capoen nv worden gebundeld in een nieuwe entiteit onder de naam Cibus. Bovendien is er een vestigingsaanvraag ingediend voor een nieuwe productie-eenheid in een industrieterrein. Er werd een vraag gestuurd naar de WVI voor vestiging op Sappenleen II in Poperingen of op Ieper Pilkem.

Art. 1.1.4 VCRO stelt dat de ruimtelijke ordening gericht is op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling waarbij de ruimte beheerd wordt ten behoeve van de huidige generatie, zonder de behoeften van de toekomstige generaties in het gedrang te brengen.

De vraag moet gesteld worden waarom nu nog een grote nieuwe loods op deze plaats moet ingeplant worden (landschappelijk waardevol agrarisch gebied grenzend aan woongebied met landelijk karakter) als de activiteiten toch zullen verhuizen naar een industriegebied. Het is niet aangewezen om dergelijke grote uitbreiding op deze plaats toe te laten als de activiteiten van het nabijgelegen veevoederbedrijf zullen geherlokaliseerd worden. Het is evenmin aangewezen om de veevoederactiviteiten op 2 plaatsen uit te oefenen.

Eens de gevraagde uitbreiding met loods gerealiseerd is, zal deze niet uit het landschap verdwijnen als de activiteiten geherlokaliseerd worden.

Het wedden op 2 paarden kan niet gekaderd worden in eht streven naar een duurzame ruimtelijke ontwikkeling. Het betreft een bijkomende loods met een zeer grote oppervlakte en een zeer groot volume.

Op vandaag moet geconcludeerd worden dat het ingaat tegen de principes van een duurzaam ruimtegebruik om op deze plaats een grote loods te vergunnen als aanvrager van plan is om zijn activiteiten te herlokalisieren. Dergelijke aanvraag is niet verenigbaar met de principes van een goede ruimtelijke ordening die gericht zijn op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling.

...

Na de hoorzitting van 30 oktober 2012 beslist de verwerende partij op 29 november 2012 om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

4B TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

In de verweernota van aanvrager wordt gesteld dat het eerste beroep (van dhr. Baelde) onontvankelijk zou zijn omdat de persoon op grote afstand van het perceel woont en zijn belang niet toegelicht wordt. Deze stelling kan niet bijgetreden worden. Niet alleen woont beroeper bijna naast het huidige veevoederbedrijf, ook woont hij slechts op 130m van de plaats van de aanvraag en haalt hij in het beroepschrift aan dat hij vreest dat de huidige hinder alleen maar zal vergroten met voorliggende aanvraag. Het beroep kan dan ook ontvankelijk verklaard worden.

*De aanvraag dient getoetst te worden aan de **bestemmingsvoorschriften van het gewestplan**. De activiteiten in de bijkomende loods zouden beperkt blijven tot het centraal stockeren van het graan en geen aanleiding geven tot het verhogen van de veevoederproductie, zo wordt aangegeven in de verweernota van de aanvrager. Eén grote centrale opslagplaats is volgens de nota bedrijfseconomisch noodzakelijk. De voorgestelde locatie vindt aanvrager de meest voor de hand liggende omdat deze gemakkelijk bereikbaar is voor de aanleverende landbouwzetels uit de buurt en vlakbij de productie-eenheid. Het opslaan van landbouwproducten zou kunnen aanzien worden als para-agrarische activiteit. In het vorige dossier was de discussie over het para-agrarisch karakter van de aanvraag één van de struikelblokken in het dossier. Vooral het kwalificeren van een veevoederfabriek als para-agrarische activiteit stond ter discussie. Vandaag gaat het enkel om opslag van graan. Dit is onmiskenbaar een para-agrarische activiteit.*

Naast de bestemming van agrarisch gebied is er nog de meer specifieke aanduiding van landschappelijk waardevol agrarisch gebied (LWAG). Landschappelijk waardevolle agrarische gebieden zijn gebieden waarvoor bepaalde beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen. Enkel handelingen en werken die de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen mogen in deze gebieden uitgevoerd worden. Gezien hier zeer omvangrijke volumes opgetrokken worden, niet enkel in grondoppervlakte maar ook in hoogte, moet onderzocht worden of deze inpasbaar zijn in deze omgeving en de schoonheidswaarde niet aantasten (zie onder beoordeling goede ruimtelijke ordening).

*Tijdens het **openbaar onderzoek** werden 8 bezwaarschriften ingediend. 2 van de bezwaarindieners gingen in beroep tegen de vergunning onder voorwaarden van de gemeente.*

Onder meer wordt gesteld dat de activiteiten niet thuishoren in LWAG omdat deze eerder industrieel zijn en er ook niet streekeigen producten zullen opgeslagen worden. Er wordt aangegeven dat de aanvraag gelegen is in overstromingsgebied. Er wordt gesteld dat de aanvraag niet past binnen homogeen, onaangestast en open agrarisch gebied. Ook wordt deze opslagcapaciteit gelinkt aan een schaalvergroting van het veevoederbedrijf.

Er wordt hinder gevreesd op diverse vlakken: visueel, privacy, stof, geur, lawaai. Ook wordt gesteld dat het gebouw te hoog is, de bebouwde oppervlakte te groot is en het groenscherm de hinder niet kan beperken.

*Het **advies** van **afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling** was voorwaardelijk gunstig en stelde dat enkel een gunstig advies kon gegeven worden op voorwaarde dat er een lijst van leveranciers van het graan moest opgegeven worden zodat kon ingeschat worden of het wel degelijk om een para-agrarisch bedrijf ging met een duidelijke link naar de lokale landbouw. Er werd een lijst overgemaakt waarna de afdeling gunstig advies gaf maar nog eens benadrukte dat de duidelijke link tussen het bedrijf en de lokale*

landbouwers moet blijven bestaan.

(...)

4C BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Art. 1.1.4 VCRO stelt dat de ruimtelijke ordening gericht is op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling waarbij de ruimte beheerd wordt ten behoeve van de huidige generatie, zonder de behoeften van de toekomstige generatie in het gedrang te brengen.

Uit zowel de beroepschriften als uit de 'weerlegging van de misopvattingen van de buren' opgemaakt door de aanvrager blijkt dat de nv Lieven Capoen beslist heeft om de krachten te bundelen vanaf 1 juli 2012. Alle activiteiten van Delva nv, D2000 nv, Pauwelyn nv en Lieven Capoen nv worden gebundeld in een nieuwe entiteit onder de naam Cibus.

De vraag die de PSA zich stelt is waarom nu nog een grote nieuwe loods op deze plaats moet ingeplant worden (landschappelijk waardevol agrarisch gebied grenzend aan woongebied met landelijk karakter) als de activiteiten toch zullen verhuizen naar een industriegebied. Het is volgens haar niet aangewezen om dergelijke grote uitbreiding op deze plaats toe te laten als de activiteiten van het nabijgelegen veevoederbedrijf zullen geherlokaliseerd worden.

De productie en de mogelijke verhuis moeten echter los gezien worden van de noodzakelijke centrale opslag in de nabijheid van de aanleverende landbouwers. Vooreerst dient een onderscheid gemaakt tussen de productieactiviteiten van de huidige aanvrager (en meer in het algemeen van nv Cibus) enerzijds en de noodzakelijke opslag van het graan afkomstig van de omliggende landbouwers anderzijds. De PSA maakt dit onderscheid niet.

Voor wat betreft productieactiviteiten bestaat de mogelijkheid dat er in de toekomst een nieuwe productie-eenheid wordt opgericht, mogelijks op het nieuwe (nog in ontwikkeling zijnde) industrieterrein van Poperinge, mogelijks in Roeselare, mogelijks in Ieper, mogelijks in een leegstaande bestaande bedrijfseenheid. Omtrent dit punt bestaat er op dit moment nog geen enkele zekerheid. Eén en ander moet door de groep Cibus beslist worden.

Bovenstaande heeft evenwel geen enkele impact op de noodzakelijke nieuwe opslag-eenheid. In tegenstelling tot de productie-eenheid is het zoals aanvrager terecht opwierp tijdens de hoorzitting voor de opslag-eenheid wel van groot belang dat deze in de onmiddellijke omgeving van de aanleverende landbouwers gelegen is. Concreet wordt het bedrijf van de aanvrager voor een groot gedeelte met graan beleverd door landbouwers van Poperinge. Dit betekent dat er efficiënte opslagmogelijkheden moeten geschapen worden in Poperinge zelf, vlakbij de landbouwzetels. Er kan niet verwacht worden dat de plaatselijke landbouwers vele kilometers verder hun graan opslaan.

Nu wordt het graan her en der opgeslagen, deel bij de aanleverende landbouwzetels zelf, deel in gehuurde loodsen en deel in de reeds bestaande graanloods op het aanvraagperceel. Deze opslag moet geoptimaliseerd worden door de oprichting van een grote, centrale opslagloods. Eén grote centrale opslagloods maakt ook de opdeling van verschillende graankwaliteiten mogelijk. Het is deze centrale opslagloods die het voorwerp uitmaakt van de huidige aanvraag.

Eén en ander heeft dus, in tegenstelling tot wat de PSA veronderstelt, niets te maken met een mogelijke verhuis van de productie naar een andere locatie. De tijdelijke opslag van het graan moet sowieso in de onmiddellijke omgeving van de aanleverend

landbouwers (van Poperinge) gebeuren.

Voor wat betreft de productie is men aan het uitkijken voor een eventuele verhuis naar Poperinge, Roeselare of Ieper. De opslag van het graan afkomstig van de landbouwers te Poperinge moet evenwel sowieso in/vlakbij de landbouwzone van Poperinge gebeuren. Deze opslag is immers onlosmakelijk verbonden met de plaatselijke landbouwactiviteiten. Zelfs in geval van verhuis van de productie-eenheden naar een industrieterrein te Poperinge, Ieper of Roeselare zal de aangevraagde opslagloods nog steeds en in dezelfde mate noodzakelijk blijven. Er wordt dus geenszins gespeculeerd.

Dat het om structureel weinig aangetast gebied zou gaan dient tegengesproken. Het betrokken gebied en de ankerplaats zijn reeds in grote mate bebouwd en aangetast. Bovendien dient met aanvrager onderstreept dat er op het aanvraagterrein reeds een vergunning werd afgeleverd voor het bouwen van een loods. Betrokken perceel is dus reeds voor een groot gedeelte bebouwd: vooraan is er een zeer grote verharde oppervlakte, rechts van het perceel staat een loods. Het gebouw zal geen negatieve impact hebben op de beek en de omliggende ruimte nu het betrokken perceel dankzij hoge bomen is geïntegreerd met de achterliggende ruimte. Bovendien wijst aanvrager er terecht op dat er binnen de ankerzone langs de Vleterbeek recent verschillende bufferbekkens werden aangelegd. Ook aan de overzijde van de Frans Vlaanderenweg is recent een zeer grote nieuwe loods bijgebouw, dewelke nog niet op de luchtfoto staat; dat de schoonheidswaarde verder wordt aangetast kan dan ook onmogelijk worden volgehouden.

De aanvraag is dan ook in overeenstemming met de goede plaatselijke ordening.

4D CONCLUSIE

Overwegende dat de aanvraag conform de bestemming is en ook in overeenstemming is met de goede plaatselijke ordening, kan de vergunning worden afgeleverd onder dezelfde voorwaarden als opgelegd in het besluit van het college van burgemeester en schepenen

...”

Dit is de bestreden beslissing.

De heer Frans BAELDE heeft met een aangetekende brief van 21 januari 2013 eveneens een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing ingesteld. Deze zaak is bij de Raad gekend onder het rolnummer 1213/0337/SA/2/0317.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

In dit middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 4.3.1, §1 VCRO, van artikel 11 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen (Inrichtingsbesluit), van artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motiveringsplicht der bestuurshandelingen, en van een aantal beginselen van behoorlijk bestuur zoals het motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheids-, het redelijkheids- en het evenredigheidsbeginsel, en roept zij tevens machtsoverschrijding in.

De verzoekende partij houdt voor dat de verwerende partij geen afdoende onderzoek heeft gedaan naar de planologische verenigbaarheid van de aanvraag met het gewestplanvoorschrift, zijnde het landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Zij meent dat uit de beslissing zelf moet blijken dat de verwerende partij dit onderzoek gedaan heeft.

De verzoekende partij betwist dat de aanvraag voor de oprichting van een bijkomende loods in functie staat van een para-agrarisch bedrijf. Zij meent dat er geen sprake is van een grondgebonden karakter van het bedrijf, noch van het nauw verbonden zijn met het landbouwproductieproces.

Zij maakt vervolgens de vergelijking tussen het huidige volume van de bestaande loods en de capaciteit van opslag in deze loods met de gevraagde uitbreiding, waarbij zij tot de conclusie komt dat de uitbreiding ervoor zorgt dat 20.000.000 kg graan kan gestockeerd worden, wat neerkomt op 2.250 ha graanteelt uit de streek. De verzoekende partij betwist deze mogelijkheid aangezien de graanteelt in de streek daalt en een landbouwer maximum 20 km ver rijdt met graan. Zij houdt dan ook voor dat de nieuwe loods niet alleen zal gebruikt worden voor de opslag van graan, maar ook voor niet-streek-eigen producten waarbij dan de handel voorop staat en niet het landbouwgebeuren.

Verder wijst de verzoekende partij op de plannen tot herlokatie van het veevoederbedrijf en stelt dat de aanvraag onlosmakelijk verbonden is met de commercialisatie van veevoeder, wat volgens haar thuis hoort in industriegebied.

De verzoekende partij gaat ook in op het argument dat de loods zou dienen voor de aanvoer van landbouwers in de omgeving. Zij wijst op de terugloop van de graanteelt, dat het ongeloofwaardig is dat de nieuwe opslagloods alleen maar zal bevoorraden worden met granen van landbouwers uit de streek; dat andere grondstoffen zoals soja niet in de streek geteeld worden en dat de loods een bewaarloods zal worden voor grondstoffen van de andere vestigingen van CIBUS zodat er van enige streekgebondenheid geen sprake meer is.

De verzoekende partij besluit met te stellen dat de NV KAPOEN, thans CIBUS een industrieel veevoederbedrijf is en geen para-agrarisch bedrijf, wat blijkt uit de statuten, en dat de opslagcapaciteit voor dergelijk bedrijf niet kan in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Waar het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar ook al wees op de bouw van een nieuwe productie-eenheid in de industriezone, stelt de verzoekende partij vast dat aan dit gegeven in de bestreden beslissing volledig wordt voorbij gegaan.

2.

De verwerende partij verwijst naar haar bestreden beslissing om te stellen dat zij zorgvuldig heeft beoordeeld of de aanvraag kadert in een para-agrarische activiteit en dus in overeenstemming is met het landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De verwerende partij verwijst naar het gunstig advies van de Afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling mits duidelijke link met de lokale landbouw. Deze afdeling werd een lijst overgemaakt waarna ze gunstig advies gaf. De verwerende partij vervolgt:

“de stelling van de verzoekende partij dat er dus niet enkel graan maar ook allerlei andere niet streekeigen gewassen zouden opgeslagen worden, niet afkomstig van de landbouwers uit de omgeving, kan dus geenszins gevolgd worden nu concreet het tegendeel is bewezen aan de afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling die na voorlegging van de concrete lijsten positief advies verleende. De beweringen van de verzoeker zijn niet gestaafd. De aanvrager heeft daarentegen concreet bewijs voorgelegd aan de afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling dat het gaat om opslag van graan afkomstig van de lokale landbouwers”.

De verwerende partij verwijst tot slot ook naar haar bestreden beslissing om te staven dat er een noodzaak was aan capaciteitsuitbreiding.

3.

De tussenkomen partij sluit zich bij het betoog van de verwerende partij aan.

Zij betwist wel nog de cijfers die de verzoekende partij geeft in verband met de capaciteit van de bestaande loods en de gevraagde nieuwe loods en legt andere cijfers voor. Zij besluit dat de huidige opslagcapaciteit ongeveer 2.700 ton bedraagt die zou moeten verhoogd worden tot 5.000 ton, wat neerkomt op een productie van 500 ha, wat wel degelijk kan aangeleverd worden door de plaatselijke landbouwers.

4.

In haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij nog dat zij enkel het advies van de afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling kent waar voorwaardelijk gunstig advies werd gegeven. Zij stelt dat dit voorwaardelijk karakter nergens wordt vertaald in de bestreden beslissing omdat de vereiste van een blijvende duidelijk link met de lokale landbouw nergens wordt weerhouden in de bestreden beslissing.

Verder stelt de verzoekende partij dat de bestreden beslissing hoogstens stelt dat de opslag los van de productie moet gezien worden, terwijl uit het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar kan afgeleid worden dat het niet aangewezen is de opslag los te koppelen van de productie.

Beoordeling door de Raad

1.

Het perceel waar de geplande loods is voorzien, is gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 augustus 1979 vastgestelde gewestplan ‘leper-Poperinge’.

De verzoekende partij betwist in essentie dat de aanvraag bestemmingsconform is. Het standpunt van de verzoekende partij is dat het bedrijf dat de aanvraag heeft ingediend (de tussenkomen partij) geen para-agrarisch bedrijf is omdat het is uitgegroeid tot een industrieel veevoederbedrijf en de opslagactiviteiten die in de nieuwe loods zullen worden uitgeoefend

slechts een deelactiviteit zijn van de aanvrager (hoofdactiviteit is de productie van veevoeders), terwijl de loods te groot is voor enkel opslag van graan en dus niet noodzakelijk is en een deel van de voorziene opslag niet gericht is op de in het gebied aanwezige landbouw.

Ook in haar bezwaarschrift tijdens het openbaar onderzoek en haar administratief beroepschrift bij de verwerende partij wees de verzoekende partij reeds op de planologische onverenigbaarheid.

2.

De aanvraag betreft het bouwen van een nieuwe loods voor *“losssen, stockeren en bewaren van granen, afkomstig van ten lande en de eigen streek”* op een perceel te Poperinge aan de Abeelseweg. Op dit perceel staat een reeds in 2006 vergunde loods, dienstig voor de opslag van het graan dat verwerkt werd door de NV KAPOEN, een veevoederbedrijf dat verderop aan de Abeelseweg gelegen was in woongebied met landelijk karakter. De nv KAPOEN werd overgenomen door de nv CIBUS, opgericht ingevolge fusie van verschillende veevoederbedrijven. In de aanvraagnota wordt aangegeven dat de loods dient voor opslag van granen van plaatselijke landbouwers en dat de vergroting van de opslagcapaciteit niet zal leiden tot productievermeerdering. In de aanvraagnota wordt tevens aangegeven dat een vestigingsaanvraag voor een nieuwe productie-eenheid werd ingediend voor het bedrijventerrein te Poperinge. Er wordt niet aangegeven wat er zal gebeuren met de huidige productiehall gelegen aan de hoek van de Abeelseweg met de Boescheepseweg.

3.

3.1

In de bestreden beslissing is de aanvraag omschreven als *“het uitbreiden van de bestaande loods met een bijkomende loods als uitbreiding van een para-agrarisch bedrijf”*.

De verwerende partij geeft aan dat, in tegenstelling tot eerdere (geweigerde) aanvragen op het perceel van de productiehall (hoek van de Abeelseweg met de Boescheepseweg), het nu enkel gaat om de uitbreiding van de loods voor opslag. Met betrekking tot de verenigbaarheid met de gewestplanbestemming stelt zij het volgende:

“De activiteiten in de bijkomende loods zouden beperkt blijven tot het centraal stockeren van het graan en geen aanleiding geven tot het verhogen van de veevoederproductie, zo wordt aangegeven in de verweernota van de aanvrager. Eén grote centrale opslagplaats is volgens de nota bedrijfseconomisch noodzakelijk. De voorgestelde locatie vindt aanvrager de meest voor de hand liggende omdat deze gemakkelijk bereikbaar is voor de aanleverende landbouwzetels uit de buurt en vlakbij de productie-eenheid. Het opslaan van landbouwproducten zou kunnen aanzien worden als para-agrarische activiteit. In het vorige dossier was de discussie over het para-agrarisch karakter van de aanvraag één van de struikelblokken in het dossier. Vooral het kwalificeren van een veevoederfabriek als para-agrarische activiteit stond ter discussie. Vandaag gaat het enkel om opslag van graan. Dit is onmiskenbaar een para-agrarische activiteit”.

De verwerende partij verwijst ter ondersteuning van haar standpunt naar het advies van de afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling en stelt terzake:

“...was voorwaardelijk gunstig en stelde dat enkel een gunstig advies kon gegeven worden op voorwaarde dat er een lijst van leveranciers van het graan moest opgegeven worden zodat kon ingeschat worden of het wel degelijk om een para-agrarisch bedrijf ging met een duidelijke link naar de lokale landbouw. Er werd een lijst overgemaakt waarna de afdeling gunstig advies gaf maar nog eens benadrukte dat de duidelijke link tussen het bedrijf en de lokale landbouwers moet blijven bestaan.”

3.2

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar vestigde de aandacht op feit dat in de vorige aanvraag het kwalificeren van een veevoederfabriek als para-agrarische activiteit ter discussie stond en dat, gezien de recente ontwikkelingen binnen het bedrijf (fusie), de huidige aanvraag onder meer qua locatie in vraag dient gesteld te worden. Onder de 'beoordeling van de goede ruimtelijke ordening' wijst de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar er op dat er een vestigingsaanvraag werd ingediend voor een nieuwe productie-eenheid op een industrieterrein. Hij stelt vervolgens:

“De vraag moet gesteld worden waarom nu nog een grote nieuwe loods op deze plaats moet ingeplant worden (landschappelijk waardevol agrarisch gebied grenzend aan woongebied met landelijk karakter) als de activiteiten toch zullen verhuizen naar een industriegebied. Het is niet aangewezen om dergelijke grote uitbreiding op deze plaats toe te laten als de activiteiten van het nabijgelegen veevoederbedrijf zullen geherlokaliseerd worden. Het agrarisch gebied mag bezwaarlijk een instrument van speculatie worden. Het is evenmin aangewezen om de veevoederactiviteiten op 2 plaatsen uit te oefenen.

Eens de gevraagde uitbreiding met de loods gerealiseerd is, zal deze niet uit het landschap verdwijnen als de activiteiten geherlokaliseerd worden.

Het wedden op 2 paarden kan niet gekaderd worden in het streven naar een duurzame ruimtelijke ontwikkeling. Het betreft een bijkomende loods met een zeer grote oppervlakte en een zeer groot volume.

...

en besluit:

“Op vandaag moet geconcludeerd worden dat het ingaat tegen de principes van een duurzaam ruimtegebruik om op deze plaats een grote loods te vergunnen als aanvrager van plan is om zijn activiteiten te herlokalisieren. Dergelijke aanvraag is niet verenigbaar met de principes van een goede ruimtelijke ordening die gericht zijn op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling”.

3.3

In de bestreden beslissing wordt dit standpunt als volgt weerlegd:

“De productie en de mogelijke verhuis moeten echter los gezien worden van de noodzakelijke centrale opslag in de nabijheid van de aanleverende landbouwers. Vooreerst dient een onderscheid gemaakt tussen de productieactiviteiten van de huidige aanvrager (en meer in het algemeen van nv Cibus) enerzijds en de noodzakelijke opslag van het graan afkomstig van de omliggende landbouwers anderzijds. De PSA maakt dit onderscheid niet.

Voor wat betreft productieactiviteiten bestaat de mogelijkheid dat er in de toekomst een nieuwe productie-eenheid wordt opgericht, mogelijks op het nieuwe (nog in ontwikkeling zijnde) industrieterrein van Poperinge, mogelijks in Roeselare, mogelijks in Ieper, mogelijks in een leegstaande bestaande bedrijfseenheid. Omtrent dit punt bestaat er op dit moment nog geen enkele zekerheid. Eén en ander moet door de groep Cibus beslist worden.

Bovenstaande heeft evenwel geen enkele impact op de noodzakelijke nieuwe opslag-eenheid. In tegenstelling tot de productie-eenheid is het zoals aanvrager terecht opwierp

tijdens de hoorzitting voor de opslag-eenheid wel van groot belang dat deze in de onmiddellijke omgeving van de aanleverende landbouwers gelegen is. Concreet wordt het bedrijf van de aanvrager voor een groot gedeelte met graan belevd door landbouwers van Poperinge. Dit betekent dat er efficiënte opslagmogelijkheden moeten geschapen worden in Poperinge zelf, vlakbij de landbouwzetels. Er kan niet verwacht worden dat de plaatselijke landbouwers vele kilometers verder hun graan opslaan.

Nu wordt het graan her en der opgeslagen, deel bij de aanleverende landbouwzetels zelf, deel in gehuurde loodsen en deel in de reeds bestaande graanloods op het aanvraagperceel. Deze opslag moet geoptimaliseerd worden door de oprichting van een grote, centrale opslagloods. Eén grote centrale opslagloods maakt ook de opdeling van verschillende graankwaliteiten mogelijk. Het is deze centrale opslagloods die het voorwerp uitmaakt van de huidige aanvraag.

Eén en ander heeft dus, in tegenstelling tot wat de PSA veronderstelt, niets te maken met een mogelijke verhuis van de productie naar een andere locatie. De tijdelijke opslag van het graan moet sowieso in de onmiddellijke omgeving van de aanleverend landbouwers (van Poperinge) gebeuren.

Voor wat betreft de productie is men aan het uitkijken voor een eventuele verhuis naar Poperinge, Roeselare of Ieper. De opslag van het graan afkomstig van de landbouwers te Poperinge moet evenwel sowieso in/vlakbij de landbouwzone van Poperinge gebeuren. Deze opslag is immers onlosmakelijk verbonden met de plaatselijke landbouwactiviteiten. Zelfs in geval van verhuis van de productie-eenheden naar een industrieterrein te Poperinge, Ieper of Roeselare zal de aangevraagde opslagloods nog steeds en in dezelfde mate noodzakelijk blijven. Er wordt dus geenszins gespeculeerd.”

3.4

Ook de tussenkomen partij houdt voor dat er een onderscheid moet gemaakt worden tussen de productie-activiteiten en de opslagactiviteiten van het bedrijf. Voor de productie-activiteiten wordt er in de toekomst gezocht naar een nieuwe centrale productie-eenheid, mogelijks op het industrieterrein van Poperinge.

4.

4.1

Artikel 11.4.1 van het Inrichtingsbesluit luidt als volgt:

“De agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven....”

Artikel 15, 4.6.1 van hetzelfde besluit luidt als volgt:

“De landschappelijke waardevolle gebieden zijn gebieden waarvoor bepaalde beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen.

In deze gebieden mogen alle handelingen en werken worden uitgevoerd die overeenstemmen met de in grondkleur aangegeven bestemming, voor zover zij de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen”.

Uit deze bepalingen volgt dat in landschappelijk waardevol agrarisch gebied het oprichten van een loods slechts zal toegelaten zijn voor zover 1) de agrarische bestemming van het gebied met respect voor de schoonheidswaarde van het landschap wordt gerespecteerd, 2) dit gebouw noodzakelijk is voor het landbouwbedrijf, waarbij dit ‘bedrijf’ ook een para-agrarisch bedrijf kan zijn.

De verwerende partij die op grond van voormelde bepalingen over het administratief beroep uitspraak moet doen, zal dan ook moeten onderzoeken of de aangevraagde loods noodzakelijk is voor het bedrijf dat de aanvraag indient, waarbij zij moet nagaan of de aanvrager al dan niet een agrarisch of een para-agrarisch bedrijf heeft. Uiteraard zullen de activiteiten die in de loods worden uitgeoefend, moeten overeenstemmen met de bestemming van het gebied.

4.2

Uit de hierboven weergegeven citaten blijkt dat de verwerende partij, hierin ondersteund door de tussenkomende partij, uitgaat van de stelling dat de opslagactiviteiten en opslageenheid moeten losgekoppeld worden van de productie-activiteiten en productie-eenheid. Zij gaat de discussie over het para-agrarisch karakter van het bedrijf van de aanvrager uit de weg en kwalificeert enkel de opslagactiviteiten als een para-agrarische activiteit :*”In het vorige dossier was de discussie over het para-agrarisch karakter van de aanvraag één van de struikelblokken in het dossier. Vooral het kwalificeren van een veevoederfabriek als para-agrarische activiteit stond ter discussie. Vandaag gaat het enkel om opslag van graan. Dit is onmiskenbaar een para-agrarische activiteit”.*

4.3

Artikel 11.4.1. van het Inrichtingsbesluit definieert het begrip “para-agrarisch” bedrijf niet. Deze term dient dan ook in zijn spraakgebruikelijke betekenis te worden begrepen. Het komt aan de Raad toe te onderzoeken en te oordelen of de verwerende partij aan dat begrip een juiste draagwijdte gegeven heeft, gelet op de concrete gegevens van het dossier.

Uit de concrete gegevens van het dossier blijkt dat het bedrijf van de aanvrager **niet** gevestigd is op het perceel van de aanvraag.

Wanneer op dergelijk perceel, waarvan de Raad vermoedt dat het wel in eigendom van de aanvrager is, een aanvraag wordt ingediend voor het oprichten van een loods, dan is de vraag of het bedrijf van de aanvrager een para-agrarisch bedrijf, maar al te ‘relevant’. Immers, niet alleen de activiteiten die in de loods zullen worden uitgeoefend (niemand ontkent dat op zich ‘opslag van graan’ een activiteit is die aan de landbouw nauw verbonden is) zijn dan bepalend om te uit te maken of de aanvraag planologisch verenigbaar is, maar evenzeer de aard van het bedrijf van de aanvrager. Artikel 11 van het Inrichtingsbesluit spreekt immers niet over de para-agrarische activiteiten, maar wel over de para-agrarische **bedrijven** die eveneens een plaats vinden in het agrarisch gebied.

De aard van de uitgeoefende activiteiten van het **bedrijf** van de aanvrager is dan ook een eerste doorslaggevend criterium dat moet onderzocht worden bij de beoordeling van de verenigbaarheid

met de gewestplanbestemming. Of de in de loods uitgeoefende activiteiten (de opslag) in overeenstemming zijn met de bestemming, moet vervolgens onderzocht worden, waarbij uiteraard de vragen naar de noodzaak van het gebouw zelf en de relatie met de streeklandbouw aan bod moeten komen.

Het bepalen van de werkelijke aard van de activiteiten van de tussenkomende partij betreft een feitelijke vaststelling. Bij de uitoefening van zijn wettigheidstoezicht kan de Raad zich niet in de plaats stellen van de verwerende partij. De Raad is enkel bevoegd na te gaan of het vergunningverlenend orgaan de ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of het is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of deze correct werden beoordeeld en of het op grond daarvan in redelijkheid tot de genomen beslissing is kunnen komen. De Raad kan daarbij enkel met de formeel in de beslissing tot uiting gebrachte motieven rekening houden.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij ten onrechte de discussie over de aard van de activiteiten van het **bedrijf** van de tussenkomende partij heeft losgekoppeld van de vraag naar de aard van de opslagactiviteiten.

De verwerende partij kon dan ook niet op goede gronden oordelen dat het aangevraagde in overeenstemming was met de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan.

4.4

Ten overvloede stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing verwijst naar het advies van de afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling. Dit advies was voorwaardelijk gunstig, zoals blijkt uit het weergegeven citaat in het feitenrelaas.

In de bestreden beslissing wordt vervolgens verwezen naar een toegevoegde lijst die zou zijn overgemaakt aan de afdeling, waarna de afdeling gunstig advies zou hebben gegeven.

De aan de Raad voorgelegde stukken tonen dit niet aan. Niet alleen ontbreekt in het administratief dossier de toegevoegde lijst (werd wel meegedeeld door de tussenkomende partij), maar bovendien is er van een tweede advies van de afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling geen sprake.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

Hoewel het onderzoek van dit middel voldoende is om tot de vernietiging van de bestreden beslissing te besluiten, oordeelt de Raad in het kader van een definitieve geschillenbeslechting ook over het volgende middel.

B. Derde middel

Standpunt van de partijen

1.

In dit middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 4.3.1, §1, 2° VCRO juncto artikel 4.3.1, §2, 1° VCRO, van artikel 4.2.24, §1, §3, §4 VCRO en van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het redelijkheidsbeginsel en het formele motiveringsbeginsel en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

De verzoekende partij stelt dat de verwerende partij bij haar beoordeling van de goede ruimtelijke ordening geen rekening heeft gehouden met de bezwaren die zij tijdens het openbaar onderzoek heeft geformuleerd, en ook in het beroepsschrift aan de verwerende partij heeft verwoord. Volgens

de verzoekende partij is de verwerende partij ertoe gehouden zich niet te beperken tot standaardformuleringen. De invulling van de motiveringsplicht wordt immers strenger beoordeeld wanneer blijkt dat bezwaren zijn ingediend.

De verzoekende partij geeft in haar uiteenzetting weer dat er sprake is van geur- en lawaaihinder, dat zij last ondervindt van het laden en lossen van het veevoeder en de grondstoffen en dat de draagkracht van de omgeving op dit moment reeds overschreden is. Tot slot stelt zij dat de visuele impact van een dergelijke grootschalige uitbreiding op de omgeving evenmin te overzien is. Volgens de verzoekende partij geeft de verwerende partij geen aandacht aan deze hinderproblematiek.

2.

De verwerende partij antwoordt hierop door te stellen dat zij als vergunningverlenend bestuursorgaan niet verplicht is op alle argumenten rechtstreeks en punt na punt te antwoorden. Zij stelt dat het op te richten gebouw, dat geen productiegebouw is maar een loutere opslag voorzien met een groenbeplanting, geen negatieve impact zal hebben op de beek en de omliggende ruimte aangezien het perceel, dankzij hoge bomen, is geïntegreerd met de achterliggende ruimte. Daarenboven zijn in de nabije omgeving recentelijk gelijkaardige loodsen opgetrokken.

Verder stelt de verwerende partij dat de beweerde hinderaspecten grotendeels zijn gebaseerd op het foutieve uitgangspunt van de verzoekende partij dat de aanvraag een “industriële” activiteit betreft en dat de aanvraag tot een “schaalvergroting” binnen de verwerking zal leiden. Gelet hierop wordt in de bestreden beslissing gesteld dat de aanvraag enkel de opslagactiviteiten betreft, meer in het bijzonder de oprichting van een centrale opslagloods ter vervanging van het her en der opslaan van graan bij de plaatselijke landbouwers zelf. Deze centralisatie leidt niet tot schaalvergroting bij de productie maar heeft enkel een optimalisatie van het productieproces tot gevolg. Zij wijst er op dat het nu enkel gaat om de opslag van graan en het vaststaat dat de hinder voor de omgeving aanvaardbaar is. Bovendien stelt de verwerende partij dat er omtrent deze hinderaspecten geen enkel objectief bewijs werd voorgelegd.

Ook verwijst de verwerende partij naar de historiek van het dossier, waaruit blijkt dat de plannen meermaals zijn aangepast om de hinder voor de omwonenden binnen een aanvaardbaar niveau te brengen. Zo is de hoogte van het gebouw beperkt tot de hoogte van het bestaande gebouw (10m), een hoogte die met behulp van de hoogstambomen wordt gecamoufleerd, wordt het volume doorbroken door te voorzien in twee aparte dakvolumes, wordt er geen extra betonverharding aangelegd maar wordt een noodweg aangelegd in grasdallen en blijft achteraan een strook van 25m onbebouwd. Op deze strook worden een bufferbekken en hoogstambomen voorzien. Ook wordt er een volwaardig groenscherm voorzien rondom het gebouw en zal de enige toegangspoort worden gericht naar de straat en niet naar de omliggende woningen. Bij het dossier werd ook een studie landschappelijke integratie toegevoegd, zoals opgemaakt door het Provinciaal Onderzoeks- en Voorlichtingscentrum voor Land- en Tuinbouw.

De verwerende partij meent dan ook dat zij in alle redelijkheid kon besluiten dat de aanvraag geen onaanvaardbare hinder voor de omwonenden verwezenlijkt en dus in overeenstemming is met de goede plaatselijke ordening.

3.

De tussenkomende partij sluit zich volledig aan bij het betoog van de verwerende partij.

4.

In haar wederantwoordnota voegt de verzoekende partij nog toe dat omtrent de hinderaspecten die met de aanwezigheid van de loods zullen gepaard gaan, niets gemotiveerd is in de bestreden beslissing. Daarenboven heeft de verwerende partij bij haar beoordeling geen rekening gehouden met de criteria zoals voorzien in artikel 4.3.1, §2, 1° VCRO. Volgens de verzoekende partij neemt de bestreden beslissing slechts de argumentatie over van de tussenkomenende partij in verband met de herstructurering van het bedrijf en ontwijkt de verwerende partij in haar “motivering” het werkelijke probleem, met name de goede ruimtelijke ordening.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij laat na uiteen te zetten in welke zin de bestreden beslissing het door haar aangevoerde artikel 4.2.24 VCRO schendt. In zoverre het middel betrekking heeft op dit artikel is het onontvankelijk.

2.

In essentie betoogt de verzoekende partij dat de verwerende partij bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening geen rekening heeft gehouden met de bezwaren die zij heeft ingediend tijdens het openbaar onderzoek en heeft herhaald in haar administratief beroepschrift, minstens deze niet afdoende heeft weerlegd.

Om te voldoen aan de formele en materiële motiveringsplicht moet de verwerende partij de met de ruimtelijke ordening verband houdende redenen vermelden, waarop zij haar beslissing steunt, zodat een belanghebbende met kennis van zaken de beslissing kan aanvechten. De in de bestreden beslissing opgegeven motieven moeten bovendien afdoende zijn.

Deze motiveringsverplichting houdt in dat er voor de genomen administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven moeten bestaan, wat onder meer betekent dat die motieven moeten steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. Deze motieven moeten in de bestreden beslissing uitdrukkelijk vermeld worden.

Deze motiveringsplicht houdt evenwel niet in dat de verwerende partij elk bezwaar of elk onderdeel van een bezwaar afzonderlijk en uitdrukkelijk moet beoordelen. Het is voldoende dat de genomen beslissing duidelijk aangeeft op grond van welke elementen en argumenten de bezwaren al dan niet kunnen worden bijgetreden.

Uit artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 2° VCRO volgt dat de verwerende partij bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening rekening moet houden met de in de omgeving bestaande toestand. De ‘in de omgeving bestaande toestand’ is de voor het dossier ‘relevante’ in de omgeving bestaande toestand, rekening houdende met de specifieke gegevens van het dossier en met de aandachtspunten en criteria uit artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO die voor zover noodzakelijk of relevant, voor het aangevraagde dienen onderzocht te worden. De verwerende partij kan daarbij ook rekening houden met beleidsmatig gewenste ontwikkelingen met betrekking tot de aandachtspunten, vermeld in artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO.

Op grond van artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO zijn de mogelijke relevante aandachtspunten en criteria: de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en de hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen, in het bijzonder met inachtneming van de doelstellingen van artikel 1.1.4 VCRO.

Het komt de Raad niet toe zijn beoordeling van de eisen van een goede ruimtelijke ordening in de plaats te stellen van die van de vergunningverlenende overheid. De Raad heeft wel als taak om aan de hand van de concrete gegevens van de zaak na te gaan of zij de feiten waarop haar beoordeling steunt, correct heeft vastgesteld en of zij op grond daarvan in redelijkheid heeft geoordeeld.

3.

Uit de niet betwiste gegevens van het dossier blijkt dat de aanvraag gelegen is in landschappelijk waardevol agrarisch gebied en grenst aan woongebied met landelijk karakter. Het perceel van de verzoekende partij grenst aan het perceel waarop de loods zal worden opgericht.

Tijdens het openbaar onderzoek heeft de verzoekende partij een bezwaarschrift ingediend waarin zij wees op de af te toetsen criteria en het feit dat rekening moet gehouden worden met de ordening in de onmiddellijke omgeving. Zij gaf aan dat zij onmiddellijk aanpalende bewoner was en dat er anderzijds een open waardevol agrarisch gebied was. Zij wees op visuele hinder, een verlies aan privacy, waardevermindering van de woning en exploitatiehinder ten gevolge van de nieuwe loods, zijnde stof en lawaaihinder. Ook wees zij op verkeershinder.

In haar administratief beroepschrift heeft de verzoekende partij deze hinderaspecten herhaald door uitdrukkelijk haar bezwaarschrift dat zij toevoegde, integraal te hernemen.

De verwerende partij stelt, na een uiteenzetting over het onderscheid tussen de productie-activiteiten van het bedrijf en de nu aangevraagde opslagcapaciteit, het volgende in de bestreden beslissing onder de titel '4.c beoordeling van de goede ruimtelijke ordening':

“ ...

Dat het om structureel weinig aangetast gebied zou gaan dient tegengesproken. Het betrokken gebied en de ankerplaats zijn reeds in grote mate bebouwd en aangetast. Bovendien dient met aanvrager onderstreept dat er op het aanvraagterrein reeds een vergunning werd afgeleverd voor het bouwen van een loods. Betrokken perceel is dus reeds voor een groot gedeelte bebouwd: vooraan is er een zeer grote verharde oppervlakte, rechts van het perceel staat een loods. Het gebouw zal geen negatieve impact hebben op de beek en de omliggende ruimte nu het betrokken perceel dankzij hoge bomen is geïntegreerd met de achterliggende ruimte. Bovendien wijst aanvrager er terecht op dat er binnen de ankerzone langs de Vleterbeek recent verschillende bufferbekkens werden aangelegd. Ook aan de overzijde van de Frans Vlaanderenweg is recent een zeer grote nieuwe loods bijgebouwd, dewelke nog niet op de luchtfoto staat; dat de schoonheidswaarde verder wordt aangetast kan dan ook onmogelijk worden volgehouden.

De aanvraag is dan ook in overeenstemming met de goede plaatselijke ordening

...”

4.

Het eerste deel van het hierboven weergegeven citaat heeft betrekking op de esthetische toets die de verwerende partij diende uit te voeren omdat de aanvraag gelegen is in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Los van de vraag of dergelijke overweging volstaat als 'esthetische toets', moet vastgesteld worden dat de verwerende bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening enkel aandacht heeft voor het perceel zelf (*Betrokken perceel is dus reeds voor een groot gedeelte bebouwd: vooraan is er een zeer grote verharde oppervlakte, rechts van het perceel staat een loods*), voor de nabijgelegen Vleterbeek en voor een in de nabijheid gelegen zeer grote nieuw opgerichte

loods. Op te merken valt ook dat de vermelde elementen door de verwerende partij bekeken zijn in functie van de 'schoonheidswaarde' van het landschap.

Met de in de bestreden beslissing opgenomen motivering blijft de verwerende partij in gebreke om de impact van de oprichting van de nieuwe loods te onderzoeken op het naastgelegen woongebied met landelijk karakter, waarvan de woning van de verzoekende partij deel uitmaakt.

Bij haar beoordeling van de 'in de omgeving bestaande toestand' reduceert zij deze ruimte tot de nabijgelegen beek en stelt dat *"Het gebouw zal geen negatieve impact hebben op de beek en de omliggende ruimte nu het betrokken perceel dankzij hoge bomen is geïntegreerd met de achterliggende ruimte"*. Het blijkt nochtans duidelijk uit de plannen en het beroepschrift van de verzoekende partij dat de op te richten loods wordt opgericht aan de zijde van het woongebied en derhalve sowieso impact zal hebben op dit woongebied.

Dit woongebied en in het bijzonder de aldaar aanwezige woningen aanziet de verwerende partij blijkbaar niet als "relevant" voor de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening. De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar merkte in zijn advies echter reeds op: *"Toch blijft de uitbreiding omvangrijk in oppervlakte en volume (zelfs groter dan vorige aanvraag) en heeft de uitbreiding van de loods samen met de bestaande loods een lengte van meer dan 100 m. Dergelijke omvangrijke gebouwen met een industriële vormgeving zijn moeilijk integreerbaar in deze omgeving"* (eigen onderlijning).

De verwerende partij ontmoet in haar beslissing dit standpunt van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar niet. Nochtans dient zij haar beoordeling, wanneer deze afwijkt van het negatief advies van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en oordeelt dat de aanvraag wel verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening, op dit punt des te concreter en zorgvuldiger te motiveren. In de bestreden beslissing erkent de verwerende partij dat het volume omvangrijk is, daar zij letterlijk stelt: *"gezien hier zeer omvangrijke volumes opgetrokken worden, niet enkel in grondoppervlakte maar ook in hoogte, moet onderzocht worden of deze inpasbaar zijn in deze omgeving en de schoonheidswaarde niet aantasten"*. Evenwel blijft zij vervolgens in gebreke om de oprichting van de loods te toetsen aan de "in de omgeving bestaande toestand", in casu het naastgelegen woongebied met landelijk karakter en het landschappelijk waardevol agrarisch gebied in zijn geheel. Ten onrechte reduceert zij de impact van de ruimte tot het achtergelegen (buffer)gebied met beek en negeert op deze manier de aangehaalde hinderaspecten van de verzoekende partij.

De stelling van de verwerende partij zoals verwoord in haar antwoordnota, dat er geen enkel objectief bewijs is van de voorgehouden hinderaspecten, doet aan het voorgaande geen afbreuk. Deze stelling kan niet voor het eerst in latere procedurestukken worden verwoord. De verwerende partij moet de argumenten van de verzoekende partij ontmoeten in haar beslissing, minstens op een duidelijke manier in haar beslissing aantonen dat zij de aanvraag getoetst heeft aan de relevante criteria voor de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening, daarbij rekening houdend met de in de omgeving bestaande toestand.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

C. Overige middel

Het overig middel (met betrekking tot de schending van de 'esthetische toets') wordt niet verder onderzocht aangezien dit niet tot een ruimere vernietiging kan leiden.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de nv CIBUS is ontvankelijk.
2. Het beroep is ontvankelijk en gegrond.
3. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 29 november 2012, waarbij aan de tussenkomende partij, onder voorwaarden, de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het aanbouwen van een loods op een perceel gelegen te 8970 Poperinge, Abeelseweg zn en met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie I, nummer 0003E.
4. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij en dit binnen een vervaltermijn van 4 maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.
5. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 275 euro, ten laste van de verwerende partij.
6. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 6 oktober 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,
 met bijstand van
Ingrid VAN AKEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de tweede kamer,

Ingrid VAN AKEN

Hilde LIEVENS